

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1461/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ... - ..., чији су пуномоћници Милош Јовановић и Милош Живановић, адвокати из ..., против тужене Основне школе „Ђура Јакшић“ из Параћина, чији је заступник Правобранилаштво Града Параћина, ради накнаде трошкова за превоз, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2458/23 од 25.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2458/23 од 25.01.2024. годин.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2458/23 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2458/23 од 25.01.2024. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П1 195/22 од 16.01.2023. године, којом је обавезана тужена да исплати тужили на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од марта 2021. године закључно са фебруаром 2022. године, појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и начин ближе одређен тим ставом изреке. Обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.872,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, у ситуацији када послодавац није обезбедио сопствени превоз запосленом, већ преко превозника чији ред вожње није организован на начин да буде прилагођен запосленима у образовној установи, у којој они имају некарактеристично радно време (зависи од броја часова, варира у току радне недеље). О овом праву тужиље и висини тражене разлике, нижестепни судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда (Рев2 1325/2021 од 10.08.2021. године и друге одлуке), у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Опредељење законодавца да се накнада трошкова превоза призна запосленима у висини цене превозне карте у јавном саобраћају истовремено не значи да је коришћење средстава јавног превоза законом прописан услов за остваривање права запосленог на накнаду, а да је законом то право ускраћено запосленима који превоз до радног места обезбеђују на други начин (својим возилом, такси возилом и сл.). Због тога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање из радног односа, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима, као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада поднета је 14.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 49.400,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавни ревизијски лимит у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведеног разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић